

Frula je stari instrument pastira koji nije svojstven samo Srbima, ali ga Srbi najlepše sviraju. Kada pomislimo na frulu, „po default-u“ nam se javlja zvuk frule najboljeg srpskog umetnika na ovom instrumentu, Bore Dugića, ali u srpskom narodu ima i drugih umetnika na fruli. Da spomenemo samo Adama Milutinovića, prvog srpskog frulaša koji je, na počecima radija u Srbiji, frulu učinio medijski popularnom, Savu Jeremića, Tihomira Paunovića, Velju Kokorića, Borivoja Todorovića, Slobodana Vukićevića, Spasoja Jovića, Andriju i Tomislava Bajića, Radovana Jovanovića, Milinka Ivanovića Crnog, koji je osam puta osvajao titulu “Prve frule Srbije”, koji danas ima školu frule “Sveti Vladika Velimirović” u Kragujevcu i jedanaest godina je član grupe “Bistrik”, Bilje Krstić.

Među ove frulaške veličine, odnedavno se pridodaje i ime, Maje Kostandinović, devojčice iz Valakonja, sela u boljevačkoj opštini (područje Crne Reke u istočnoj Srbiji). Njeno majstorstvo sviranja na fruli, nadahnuto i zrelo, imali smo prilike da čujemo na VI Susretima organizata manifestacija 2012/2013, u prostorijama Privredne komore Beograda, sredinom februara, gde je Maja bila pozvana da ulepša druženje predstavnika najboljih manifestacija u Srbiji.

Maja je rođena 14. jula 2004. godine i učenica je drugog razreda osnovne škole. Nema nikakvo muzičko obrazovanje, a frulicu je zavolela kada je čula kako na njoj svira komšija i tatin prijatelj, pa je i ona poželela da zasnira. Bilo je to pre tri godine, kada je Maja imala samo šest godina.

Prvu frulu joj je napravio tata, drugu frulu je tata kupio i do sada je sakupila više frula. Kako je objasnila, „ima raznih frula, jedna je iz D, jedne iz E“, svaka počinje iz drugog tonaliteta mada, Maja ne zna da „čita“ note, ali zna kako to treba da zvuči.

Kada smo je upitali, kako je moguće da tako dobro svira, odgovorila je jednostavno:

-Ne znam.

To zapravo niko ne zna, jer u porodici niti roditelji, niti njen brat nemaju te sklonosti. A ona, s frulicom u ruci, malo „kraducka“ od komšije, koji je podučava dok ne pođe u muzičku školu, malo „skida“ sa CD-a. Za sada na njenom repertoaru se nalazi 34 narodne pesme, i u zavisnosti od nastupa pažljivo pravi izbor, u zavisnosti od vrste priredbe i vremena koji joj je na raspolaganju. Jer, da se ona pita, ona bi puno svirala i to sve što zna, zato što se na sceni dok svira i publika zadivljeno sluša njene majstorije, oseća najlepše.

A nastupa je bilo mnogo. Malena Maja nastupala je po svim smotrama, manifestacijama širom Srbije. Na školskim priredbama obavezna je njena frulaška tačka, a ponekad zasnira i času muzičkog, a ostala deca tada igraju.

Pa, iako samouka, učestvovala je na republičkim takmičenjima i osvojila glavne nagrade (pet pehara).

Najveća joj je želja upravo da što više nauči o ovom instrumentu, i da proširi repertoar. Za to je neophodno muzičko obrazovanje. U tome ima punu podršku roditelja, koji će je, već naredne školske godine upisati u muzičku školu. Najbliža muzička škola se nalazi u Boru, na dvadesetak kilometara od Valakonje, ali nema odsek za frulu već samo za flautu, što nije najbolje rešenje, dok u Zaječaru, koji je malo dalje, postoji odsek baš za frulu.

Kako će se mala Maja i njeni roditelji izboriti sa njenim talentom, pokazaće vreme. Talenat, ili „dar od Boga“, kakav ima ova devojčica nije baš uobičajen i čest, pa bi u tom smislu bilo dobro da joj se neki autoritet frule, u ulozi mentora, nađe pri ruci.

